

Mgr. Bc. Vít Rakušan
1. místopředseda vlády České republiky
a ministr vnitra

Praha 29. května 2023
Č. j. MV- 88270-2/TP-2023
Počet listů: 5

ROZHODNUTÍ
o odmítnutí žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb.

Ministerstvo vnitra, jako povinný subjekt podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), posoudilo žádost

(dále jen „žadatel“) ze dne 15. 5. 2023, podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., přičemž tuto žádost

o d m í t á

dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., v návaznosti na ustanovení § 8a téhož zákona.

Odůvodnění

Dne 15. 5. 2023 byla doručena Ministerstvu vnitra, jako povinnému subjektu dle zákona č. 106/1999 Sb. (dále jen „povinný subjekt“), žádost o poskytnutí informací žadatele, podaná podle zákona č. 106/1999 Sb. v následujícím znění:

„Ohledně posledního (nejnovějšího) služebního hodnocení nejvyššího státního tajemníka (NST), které provedl ministr vnitra (§ 156 (6) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě), žádáme o informace:

- 1) Jaké přesně hodnotitel použil podklady pro vytvoření hodnocení?*
- 2) Jaký byl učiněn závěr, zda NST dosahoval ve službě*
 - a) vynikající výsledky,*
 - b) velmi dobré výsledky,*
 - c) dobré výsledky,*
 - d) dostačující výsledky, nebo*
 - e) nevyhovující výsledky?*
- 3) Jaké byly stanoveny individuální cíle pro další osobní rozvoj NST?“*

Podle ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů a osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Povinný subjekt poskytne údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

Osobními údaji se podle čl. 4 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „Nařízení GDPR“) rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Identifikovatelnou fyzickou osobou se rozumí fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzicky, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

Zpracováním osobních údajů se podle čl. 4 odst. 4 Nařízení GDPR rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.

Dle rozsudků Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 98/2008-148 ze dne 29. 7. 2009 a 1 As 95/2010 ze dne 13. 4. 2011, případně usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2674/11 ze dne 15. 8. 2013 ve věci odmítnutí poskytnutí služebního hodnocení příslušníka bezpečnostního sboru, které lze vztáhnout rovněž na aplikaci zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 234/2014 Sb.“), lze dovodit, že služební hodnocení státního zaměstnance provedená podle ustanovení § 155 odst. 5 až 10 zákona č. 234/2014 Sb. obsahují

osobní a citlivé osobní údaje, a jsou proto vyloučena z působnosti zákona č. 106/1999 Sb.

Účelem služebního hodnocení je v souladu s příslušnou právní úpravou hodnocení úrovně znalostí a dovedností státního zaměstnance a rovněž hodnocení výkonu služby, včetně plnění individuálních cílů pro další osobní rozvoj a stanovení cílů nových. V důsledku toho služební hodnocení obsahuje informace o uplatňování dosaženého vzdělání státního zaměstnance a dalších kvalifikačních předpokladů pro výkon činností na jím obsazeném služebním místě, popřípadě dalších požadavků pro řádný výkon služby, speciálních znalostí v praxi a jejich prohlubování nebo zvyšování v souladu s potřebami výkonu služby, informace o úrovni praktických zkušeností a speciálních schopností, nebo informace o dodržování služební kázně a projevech morálně volných vlastností při plnění služebních úkolů. Tyto informace lze s odkazem na zmíněnou judikaturu Nejvyššího správního soudu považovat za osobní a citlivé osobní údaje.

Správnost výše uvedené úvahy dokládá i zákonné omezení přístupu ke služebnímu hodnocení. Služební hodnocení je podle § 153 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb. součástí osobního spisu státního zaměstnance a zákon o státní službě omezuje přístup do osobního spisu pouze na určené osoby (orgány). Kromě státního zaměstnance, resp. bývalého státního zaměstnance, má do služebního spisu podle ustanovení § 153 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb. právo nahlížet služební orgán a představení, kteří jsou státnímu zaměstnanci nadřizení. Právo nahlížet do osobního spisu, jakož i právo na pořízení opisu osobního spisu má při plnění svých úkolů Ministerstvo vnitra, orgán inspekce práce, Úřad pro ochranu osobních údajů, soud, státní zástupce, policejní orgán, Národní bezpečnostní úřad a zpravodajská služba. Při zpracování osobních údajů, vedených v osobním spisu se postupuje podle Nařízení GDPR, resp. podle zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“). Služební úřad, resp. služební orgán má postavení správce osobních údajů a státní zaměstnanec jím pověřený k vedení osobních spisů má postavení zpracovatele osobních údajů. Služební orgán, resp., jím pověřený státní zaměstnanec je, s ohledem na ochranu osobních údajů, povinen zajistit, aby do osobního spisu nenahlížely jiné osoby, než které jsou k tomu ze zákona oprávněny. Veřejně zpřístupnit osobní údaje vedené v osobním spisu proto nelze.

Při vyřizování žádosti o poskytnutí informací žadatele ze dne 15. 5. 2023 dochází ke kolizi dvou ústavně zaručených práv, a to práva na přístup k informacím podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí a před neoprávněným shromažďováním a zveřejňováním údajů o své osobě podle čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. V souladu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu je kolizi dvou ústavně zaručených práv nezbytné posoudit v rámci tzv. textu veřejného zájmu (testu proporcionality). Omezení základních práv a svobod je možné pouze tehdy, jedná-li se o zásah, který je pro dosažení sledovaného cíle vhodný, nezbytný a přiměřený. V posuzovaném případě jde konkrétně o to, zda převažuje veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací, jež jsou obsahem služebního hodnocení dotčeného státního zaměstnance, nad nepříznivým následkem zásahu do soukromí tohoto státního zaměstnance v podobě zveřejnění těchto údajů, a to s ohledem na zmíněná kritéria vhodnosti, nezbytnosti a přiměřenosti.

S ohledem na skutečnost, že zásahem do soukromí státního zaměstnance by bylo právě poskytnutí údajů z jeho služebního hodnocení žadateli a tím následně i širší veřejnosti (viz. ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.), je nutné konstatovat, že jediným vhodným způsobem, který umožňuje ochranu soukromí státního zaměstnance, je zachování důvěrnosti jeho služebního hodnocení a údaje ze služebního hodnocení neposkytnout. Povinný subjekt rovněž nedisponuje souhlasem dotčené osoby s poskytnutím požadovaných informací.

Povinný subjekt současně konstatuje, že nemá povědomost o šetrnějším či méně omezujícím opatření v této situaci, kterým by bylo možné současně ochránit osobnost, soukromí a osobní údaje státního zaměstnance a poskytnout žadateli požadované informace. Jejich neposkytnutí je proto jediným možným postupem v dané věci.

Z hlediska proporcionality (přiměřenosti) v užším slova smyslu vážil povinný subjekt jednotlivá ústavně zaručená práva, a to právo na ochranu soukromí a právo na přístup k informacím. Povinný subjekt přitom nenašel žádný legitimní a naléhavý důvod k zásahu do soukromí a k prolomení ochrany osobních údajů. Žádný zvláštní důvod k upřednostnění práva na přístup k informacím nad právem na ochranu soukromí žadatel ve své žádosti rovněž neuvedl.

Povinný subjekt nepovažuje poskytnutí informací o obsahu služebního hodnocení konkrétního státního zaměstnance za nezbytné opatření k naplnění veřejného zájmu nebo k přispění k diskusi o věcech veřejného zájmu. Naopak ze sdělení a následného zveřejnění požadovaných informací by mohly být učiněny závěry, které by státního zaměstnance mohly poškodit v zaměstnání, v rodině či společnosti, a případně by mohl jejich nesprávný výklad vést ke zpochybňování vykonané služby.

Ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. je v posuzovaném případě legitimním podkladem pro omezení práva na informace, když kromě jiného uvádí, že *„informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“*, což v daném případě znamená v souladu s ustanoveními § 81 - § 90 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů a v případě ochrany osobních údajů především v souladu s Nařízením GDPR a zákonem č. 110/2019 Sb. Poskytnutí požadovaných informací povinným subjektem by bylo v rozporu s výše uvedenými zákonnými předpisy.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti rozhodl povinný subjekt tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno se odvolat u Ministerstva vnitra, Nad Štolou 3, 174 00 Praha 7, k rukám ministra vnitra a to do 15 dnů ode dne jeho doručení.

ministr vnitra

Vyřizuje: JUDr. Petr Hanzl
oddělení podání osob
odbor tisku a public relations

Ministerstvo vnitra
odbor tisku a public relations
oddělení podání osob
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

K č. j.: MV-88270-1/TP-2023